

Vážený pan předseda
Ústavního soudu
JUDr. Pavel Rychetský dr. h. c.
Ústavní soud
Joštova 8, 660 83 Brno

Vážená paní ministryně
Ministerstva spravedlnosti
Mgr. Marie Benešová
Ministerstvo spravedlnosti
Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně,

dne 1. září 2021 jsme Vám zaslali žádost k řádnému projednání ústavních stížností sp.zn. III. ÚS 2005/21, III. ÚS 2084/21, III. ÚS 2105/21 a I. ÚS 2121/21 a stížností na porušení zákona sp. zn. MSP-45/2021-ODKA-ORG a MSP-577/2019-ODKA-SPZ vězněného konopného léčitele Mgr. Dušana Dvořáka, nar. 12.1.1962.

Omluvte prosím písařskou chybu uvedenou **na straně 3** k označení rozsudku Soudního dvora EU č. C-273/94 (**druhý odstavec odspodu**).

Pochybení JUDr. Pavla Šámala dne 2.2.2021 sp. zn. IV. ÚS 3353/20 vůči tomuto rozsudku stručně a výstižně definuje Mgr. Dušan Dvořák v podání Evropské Komisi dne 1.9.2021, **které přílohou přikládáme** a odkazujeme na **druhý odstavec odspodu na straně 1**.

Za naše písařské pochybení se moc omlouváme.

Jménem signatářů žádosti,

Mgr. Ivan Chalaš
Předseda Asociace

Odesláno dne 11.9.2021 datovou schránkou asociace **Cannabis is The Cure**, DS 4ex7c9p

Příloha: Podání Mgr. Dušana Dvořáka Evropské komisi dne 1.9.2021

Evropská komise
1049 Brussel
Belgie

prostřednictvím

Zastoupení Evropské komise v ČR
P. O. Box 811
111 21 Praha 1

**Žádost o společné projednání stížností na Českou republiku č. CHAP (2020) 00475
podanou poslanci ve prospěch stěžovatele se stížností stěžovatele č. CHAP (2021)
01893 a vydání společného rozhodnutí Evropské komise**

Odůvodnění

Ve výše uvedených stížnostech je doloženo porušení práva EU Českou republikou při neoznámených novelách technických předpisů souvisejících **s povolením (licencí)** k pěstování, zpracování a distribuci **léčebného konopí**. Ve stížnostech je doloženo svévolné odmítání položení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU Nejvyšším a Ústavním soudem od roku 2011 dosud.

Sděluji, že po více než dvou letech šetření stížnosti asociace Cannabis is The Cure, z. s. podané ve prospěch stěžovatele a evidované pod č. CHAP (2019) 01221 Evropská komise dne 9. 7. 2021 **šetření uzavřela stručným výrokem**, že nebyla schopna identifikovat porušení práva EU. Evropská komise se přitom **ani slovem nevyjádřila k namítanému porušení** článků 8, 9 a 12 směrnice 98/34/ES neoznámenými novelami §1, §8 a §24 zákona o návykových látkách (viz. stížnosti), dále pak k namítanému porušení článku 267 Smlouvy o fungování EU a článků 6, 47, 48 a 49 Listiny základních práv a svobod EU svévolným odmítáním položit předběžné otázky Soudnímu dvoru EU (viz. stížnosti).

Dovolte prosím, abych Vám na důkazech doložil nejen svévoli, ale **vědomě nepravdivé tvrzení** Ústavního soudu dne 2. 2. 2021 v **bodu 23 rozhodnutí** sp. zn. IV. ÚS 3353/20 **na straně 8** k porušení práva EU.

Ústavní soudce JUDr. Pavel Šámal zde vědomě nepravdivě napsal, cituji: „**Stěžovatelovo tvrzení, že při novelizaci předpisu X musí být notifikována i novelizací nezasažená předchozí ustanovení předpisu X, přitom není ničím podložena.**“ Toto vědomě nepravdivé tvrzení vyvracím v příloze uvedenou ústavní stížností ze dne 6. 12. 2020 napadající další svévolné rozhodnutí Nejvyššího soudu dne 26. 8. 2020 sp. zn. 11 Tdo 674/2020, kde od strany 7 velmi podrobně rozebírám analogii s rozsudkem Soudního dvora ve věci C-273/94 Evropská komise proti Nizozemskému království, viz. body 13 a 14 rozsudku. Právě tento rozsudek Soudního dvora EU dokazuje, že při novelizaci předpisu X musí být notifikována i novelizací nezasažená předchozí ustanovení předpisu X, jinak by opatření EU postrádalo jakýkoliv smysl.

V předmětné ústavní stížnosti jsem doložil deset let trvající svévoli Nejvyššího a Ústavního soudu od mého prvního odsouzení v roce 2010 až po mé deváté obvinění a odsouzení napadané v příloze uvedenou stížností ze dne 6. 12. 2020. Podotýkám, že ústavní soudce JUDr. Pavel Šámal byl do roku 2019 předsedou Nejvyššího soudu a **řešil 7 kárných podnětů na soudce Nejvyššího soudu** k svévolnému jednání při porušení práva EU, které vždy odmítl. Byla to totiž právě JUDr. Milada Šámalová, která – **jako první soudce Nejvyššího soudu** v mém prvním trestním řízení – **si vymyslela nepravdivé tvrzení, že konopí je prekurzor** (chemická látka k výrobě chemických drog, o kterých Soudní dvůr EU nerozhoduje), dále pak, že nařízení ES o prekurzorech drog bylo transponováno do zákona o návykových látkách, aby nemusela spor o

neoznámený (nevymahatelný) předpis předložit Soudnímu dvoru EU k rozhodnutí. **Za taková vědomě mylná tvrzení by přitom byl vyhozen student práv od zkoušky** (viz. sp. zn. 8 Tdo 1231/2011). Bohužel Ústavní soud této argumentaci přisvědčil (viz. sp. zn. II. ÚS 664/12) a na této nepravdivé verzi argumentace trval dalších pět let v mých dalších dovoláních a ústavních stížnostech až do roku 2018.

Změny argumentace ČR k porušení práva EU jsou v ústavní stížnosti ze dne 6. 12. 2020 sp. zn. IV. ÚS 3353/20 popsány do strany 7.

Dále přílohou zasílám rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 19. 1. 2021 čj. UOOU-00113/21-2 potvrzující oprávněnost odmítavého rozhodnutí Nejvyššího soudu dne 10. 12. 2020 sp. zn. Zin 223/2020 **nevdat informaci, jaký předpis povoluje Nejvyššímu soudu měnit právní argumentaci k porušení práva EU nebo se k porušení práva EU vůbec nevyslovit** (otázka č. 1). Na straně 4 předmětného rozhodnutí (**poslední odstavec**) a na straně 3 ústavní stížnosti ze dne 6. 12. 2020 (**poznámka pod čarou**) je citováno sdělení Ústavního soudu ze dne 4. 9. 2020 sp. zn. SPR. ÚS 342/20, že ani Ústavní soud **není oprávněn měnit právní argumentaci k porušení práva EU**.

Jak je ve výše označených stížnostech doloženo na důkazech, jak Nejvyšší soud, tak Ústavní soud v letech 2011-2021 **argumentaci změnili**, kdy jednu nepravdivou argumentaci nahradili druhou nepravdivou argumentací, aby spor neřešil Soudní dvůr EU.

Závěrem přílohou zasílám stížnost Evropskému soudu pro lidská práva ze dne 3. 8. 2021 napadající v příloze uvedené rozhodnutí ČR dne 2. 2. 2021 sp. zn. IV. ÚS 3353/20. Stížnost je zaměřena jen a pouze na porušení práva EU a judikatury Soudního dvora EU a Evropského soudu pro lidská práva při porušení práva EU.

Bohužel **cenžura** veřejnoprávních médií a jejich kontrolních orgánů k porušení práva EU doložená ve stížnostech justiční korupcí a kartelem s exekutivou je ve správním soudnictví **nežalovatelná**, viz. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dne 11. 3. 2020 čj. 1 As 395/2019-181. Protože jsem již druhým rokem omezen na svobodě a předmětná stížnost Evropské komisi a rozhodnutí o ní **má vliv na otázku mé nevin**y, žádám Vás zdvořile i z důvodu ekonomie řízení o společné projednání stížností a vydání společného rozhodnutí s řádným odůvodněním.

Děkuji Vám předem za Váš zájem.

V Břeclavi dne 1. 9. 2021

Mgr. Dušan Dvořák
stěžovatel stížnosti
č. CHAP (2021) 01893

Kontaktní údaje:

Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. 1. 1962
Věžnice Břeclav, P. O. Box 74, 690 02 Břeclav, Česká republika

Přílohy:

- 1) Usnesení Ústavního soudu dne 2. 2. 2021 sp. zn. IV. ÚS 3353/20
- 2) Ústavní stížnost ze dne 6. 12. 2020
- 3) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 19. 1. 2021 čj. UOOU-00113/21-2
- 4) Stížnost Evropskému soudu pro lidská práva ze dne 3. 8. 2021 napadající rozhodnutí Ústavního soudu dne 2. 2. 2021 sp. zn. IV. ÚS 3353/20